

Pandemica

Ursu Marian Florentin

Îți scriu iubito din cetate
Plutind în ceața de sub munte
Când trec fantasmele iertate
Și cei ce nu mai pot răspunde

Și din orașul de menhire,
În pandemia de păcate
Aș vrea să-ți scriu despre iubire
Când Dumnezeu nu ne mai poate

Tu te ascunzi acum în grotă
În măruntaiele terestre
Și porți o mască pe figură
Și-ți tragi oblonul la ferestre

Când moare-n chinuri inocența
Îmbrățișarea e o boală
Și-ți crește-n ochi recrudescența
De molimă medievală

Și îmi miroase-a anarhie
Când trec pe-afară regimente
Și port trei măști peste idei
Și-mi pun o mască pe cuvinte

Îți scriu din vremi de pandemie
Când inchiziții ne separă
Când popii cântă-n agonie
Și-un tren ne mai așteaptă-n gară

Îți scriu ca dintr-o altă eră
Te strig ca dintr-o altă lume
Și te iubesc din stratosferă
De pe planeta fără nume

Și nu știu cum iubirea noastră
De-acum încolo vom privi-o
Căci tu mă chemi la o fereastră
Dar cu o mână-mi faci adio